

Núm. de Protocol: 2000019/2017
Núm. de Rotlle: TSJA-0000132/2018

SENTÈNCIA 58-2019

PARTS:

Apel·lant: COMÚ Y.

Representant: Sra. ECC

Advocat: Sr. EGD

Apel·lant: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocada: Sra. CMP

Apel·lat: Sra. RPR

Representant: Sra. EAM

Advocada: Sra. AMS

Apel·lat: ASSEGURANCES X. SA

Representant: Sr. ACR

Advocada: Sra. AMS

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-set de juny de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000019/2017.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 3 de setembre de 2018 va estimar parcialment les demandes acumulades que havien interposat la Sra. RPR l'entitat ASSEGURANCES X. S.A. contra el GOVERN i el COMÚ Y., declarant que aquestes Administracions havien incorregut en responsabilitat administrativa amb ocasió d'una esllavissada de terres que va afectar una parcel·la propietat de la Sra. RPR, després d'un episodi de pluges intenses produït el 23 de juny de 2015, i va condemnar les demandades a satisfer a la Sra. RPR la quantitat de 4.999,69 € y a la companyia ASSEGURANCES X. S.A. l'import de 103.500 €.

2.- La representació del Comú Y. ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents alegacions:

a) L'entitat ASSEGURANCES X. S.A. no ostenta cap mena de legitimació activa, ja que no s'aporta cap document que autoritzi una subrogació i cessió d'accions al seu favor per entaular la present litis.

b) El Comú no té cap responsabilitat en la producció dels danys, ja que, tant la conservació dels torrents com el manteniment de les carreteres secundàries, àmbits en els quals s'ha apreciat l'existència d'una falta de servei, són competència exclusiva del Govern.

c) L'episodi plujós que va tenir lloc el 23 de juny de 2015, i que va desencadenar l'esllavissada, ha de ser considerat com un supòsit de força major, ja que les precipitacions foren realment excepcionals.

3.- La representació del Govern ha formulat també recurs d'apel·lació, en el qual s'al·lega, en resum, que:

a) La reclamació presentada per la companyia d'assegurances manca de base contractual, de manera que es tracta d'una situació no protegida pel dret. En aquest sentit, s'argumenta que no consta que la pòlissa cobris els terrenys afectats, que la garantia de l'assegurança exclouia els danys causats per aigua o per ensulsiada de terres i, finalment, que la quantia reclamada és excessiva.

b) Quant al fons, no consta l'existència d'una falta de servei, ja que s'ha acreditat que el Govern procedia al manteniment normal i ordinari dels torrents i de la carretera. Igualment, s'ha de tenir en compte que les precipitacions van ser excepcionals i que el terreny tenia un factor de seguretat per sota dels nivells exigibles.

4.- Les respectives representacions de la Sra. RPR i de la companyia d'assegurances s'han oposat al recurs i han sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, que consideren plenament ajustada a dret.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les alegacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com s'ha exposat en els antecedents, l'objecte d'aquest procés consisteix en determinar si ha quedat compromesa la responsabilitat de les Administracions demandades, derivada d'una esllavissada de terres que va afectar una parcel·la propietat de la Sra. RPR, després d'un episodi de pluges intenses produït el 23 de juny de 2015.

La sentència apel·lada ha conclòs que el sinistre es va produir com a conseqüència de dos causes principals, com són el desbordament del torrent anomenat "R." i la manca de canalització suficient de les aigües superficials a través de la cuneta de la carretera dels L., i que la manca de manteniment adequat i els defectes de disseny i d'execució de la carretera constitueixen una falta de servei, en el sentit de l'article 59 del Codi de l'Administració.

Tercer.- Les dues Administracions recurrents articulen com a primer motiu d'impugnació la manca de legitimació de la companyia asseguradora i, en aquest sentit, el Comú addueix que no consta cap document que acrediti la subrogació i cessió de les accions per part del perjudicat, mentre que el Govern al·lega que la indemnització no té base contractual, ja que els danys no estaven coberts per la pòlissa, i que s'ha reclamat un perjudici inexistent.

Sobre la primera qüestió, cal tenir en compte que la legitimació en el procés contenciós-administratiu té perfils propis i que, segons l'article 23 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, és suficient l'existència d'un interès, que la jurisprudència ha reconegut quan el demandant obté qualsevol mena de benefici o evita un perjudici mitjançant la declaració d'invalidesa de l'acte administratiu.

Des d'aquesta perspectiva, s'han de desestimar les al·legacions del Comú Y. Resulta suficient que l'asseguradora hagi acreditat haver satisfet les indemnitzacions pertinents com a conseqüència del sinistre, per reconèixer-li la legitimació necessària per interposar les accions pertinents contra el causant del dany, ja que aquell pagament li atorga l'interès necessari per exercitar l'acció. D'altra banda, també s'ha de tenir en compte que, com va declarar la sentència de la Sala Civil d'aquest Tribunal de 24 d'abril de 2008, la subrogació pot ser expressa o tàcita, i en aquest cas s'ha de considerar aplicable la segona alternativa, ja que l'assegurada i l'asseguradora han actuat de mutu acord en el marc dels presents processos acumulats.

De la mateixa manera, tampoc poden prosperar les al·legacions de l'Administració general. Com ja s'ha dit, la legitimació de la companyia asseguradora deriva del fet d'haver satisfet les indemnitzacions pertinents. No es planteja aquí un litigi entre les parts del contracte d'assegurança, en el qual seria necessari examinar l'abast de la pòlissa, sinó la reclamació al causant d'un dany de la indemnització corresponent per part de qui ha satisfet de forma efectiva el seu import, circumstància que li atorga la condició de part interessada en el procés.

Tampoc es pot considerar que s'hagi indemnitzat un perjudici inexistent, com al·lega la representació del Govern, ni que la indemnització sigui excessiva. El recurs d'apel·lació d'aquesta part incorpora una transcripció parcial del dictamen del perit Sr. V. (foli 61 de les actuacions), que reflexa el contingut d'unes argumentacions que el tècnic rebutja després explícitament, i afirma que, ben al contrari, ha realitzat *“una valoració en base a un preu de referència públicament reconegut, a partir dels preus unitaris de les diverses partides a partir dels butlletins oficials de construcció per a una construcció de tipologia afí, i a partir dels preus oficials del BOPA”*. En conseqüència, s'ha de rebutjar l'al·legació de que no s'hagi lesionat cap situació protegida pel dret.

Quart.- Les conclusions a què arriba la sentència apel·lada sobre les causes que van donar lloc al sinistre no han estat desvirtuades en aquesta instància. De fet, el Comú Y. admet explícitament que el sinistre es va produir com a conseqüència del desbordament del torrent del “R.” i de la deficient concepció i manteniment de la carretera dels L., mentre que el Govern es limita a insistir en què es duen a terme actuacions regulars de manteniment en un i altre àmbit. Ara bé, com conclou la sentència, els informes tècnics posen de relleu que aquestes actuacions van ser insuficients en aquest cas, cosa que implica l'existència d'una falta de servei.

El Comú pretén que la responsabilitat recau exclusivament sobre el Govern, que seria l'únic que té competències en aquests àmbits.

Aquesta afirmació no pot ser compartida. Pel que fa a la carretera dels Vilars, els informes tècnics posen de relleu no només un defecte de manteniment, sinó també de concepció i de construcció, ja que la dimensió de la cuneta era insuficient, i aquesta no presentava continuïtat en alguns trams. En conseqüència, en tractar-se d'una construcció defectuosa, la responsabilitat també afecta el Comú, que té competència en aquesta matèria sobre les carreteres secundàries, segons l'article 4.9 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels Comuns, mentre que el Govern assumeix l'enquitrانament i el manteniment, que també va ser defectuós.

Pel que fa al manteniment del torrent del "R.", és cert que correspon a l'Estat la titularitat del domini públic fluvial, com ja va declarar aquesta Sala en la sentència núm. 79-2009, de 14 de setembre. Ara bé, aquest fet no exclou en aquest cas la responsabilitat del Comú, que ja es troba compromesa pels defectes en la construcció de la carretera secundària. Tractant-se, doncs, d'una responsabilitat imputable a les dues Administracions, la mateixa és de caràcter solidari, de manera que el perjudicat es podia dirigir contra qualsevol d'elles, o contra les dues, encara que haguessin contribuït en proporció diferent a la producció dels danys. Aquesta conclusió no impedeix, però, que les demandades puguin exercir posteriorment les accions de repetició que considerin procedents.

Cinquè.- En darrer terme, s'ha de descartar la concurrència d'una situació de força major. Com ja va dir la sentència d'aquesta Sala núm. 57-2011, de 14 d'octubre, la noció de força major designa un esdeveniment imprevisible i irresistible, mentre que, en aquest cas no concorren aquestes circumstàncies. Encara que es tractés d'un episodi de pluges molt important, no es pot considerar com excepcional, a la vista de les dades que consten en les actuacions, de manera que s'ha de descartar aquesta causa d'exclusió de la responsabilitat.

Per tot això, s'han de desestimar els recursos d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència impugnada.

Sisè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓN

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar els recursos d'apel·lació que interposen el Govern i el Comú Y. contra la sentència dictada el 3 de setembre de 2018 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.